

Tadeusz Rek

O wyższy poziom pracy adwokatury

Palestra nr 1, 7-9

1956

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

TADEUSZ REK
Wiceminister Sprawiedliwości

○ wyższy poziom pracy adwokatury

Adwokatura polska stała się ostatnio przedmiotem stosunkowo szerokiego zainteresowania ze strony społeczeństwa. W szczególności zainteresowanie to dotyczy poziomu pracy adwokatów, zespołów, komisji dyscyplinarnych, rad adwokackich. Sprawie tej dużo uwagi poświęcił IV Zjazd Zrzeszenia Prawników Polskich. Na ten temat już od roku toczy się dyskusja na łamach „Nowego Prawa“. Sprawami tymi coraz częściej i szerzej zajmuje się prasa codzienna i periodyczna z „Trybuną Ludu“ na czele.

Adwokatura polska w zasadzie została zespolona. Przytłaczająca większość adwokatów pracuje w nowych formach zespołowych. Praktyka indywidualna należy do wyjątków. Trzeba przy tym stwierdzić, że wszystkie zespoły adwokackie powstały i pracują na zasadach dobrowolności. Nie tylko nie było nacisku, ale na odwrót, poszczególni adwokaci długi czas niejednokrotnie zmuszeni byli wyczekiwać na swoją kolej w przyjmowaniu ich do zespołów. Działo się tak zazwyczaj z powodu trudności organizacyjnych i lokalowych. Zwłaszcza względy lokalowe stanowiły i nadal stanowią poważne utrudnienie w pracy i prawidłowym rozwoju zespołów.

Bojowym zadaniem adwokatury jest w tej chwili usprawnienie pracy zespołów, nasycenie ich nową treścią, walka o podstawowe zasady moralności socjalistycznej. Zespoły nie mogą stać się fałszywym szyldem, który by maskował sprzeczną z ich istotą treść. A tak się, niestety, dotychczas niekiedy dzieje. Trzeba też baczyć z największą troską na to, aby zespoły nie wyradzały się w spółki czy grupy prywatnych kancelarii adwokackich i aby pod szyldem zespołowości nie prowadziły niedozwolonej praktyki: korzystania z naganiactwa, stosowania jarmarcznego reklamiarstwa, wyzyskiwania mniej wziętych kolegów, pogoni per fas et nefas za maksymalnymi zyskami. Chodzi po prostu o to, aby zespoły były rzeczywiście zespołami.

Na takiej właśnie drodze, na drodze stopniowego podnoszenia poziomu zespołów, znajduje się adwokatura polska. Po zorganizowaniu zespołów

nadszedł czas umacniania ich organizacyjnego i ideowego wzrostu. Pojawiające się tu i ówdzie głosy, jakoby zespoły nie zdały egzaminu, rodzą się w pewnych przypadkach z nieznamości rzeczy, z nieświadomości. Ale bywa też ich źródłem niechęć do zespołów, klasowa wrogość wobec nowej formy i treści pracy adwokackiej. W zasadzie bowiem zespoły znajdują się na prawidłowej drodze, co bynajmniej nie wyklucza faktu, iż, aby ją przebyć — mają jeszcze one przed sobą do pokonania bardzo dużo trudności. Czeka je jeszcze wytężona praca. Do wykonania tego zadania potrzeba — między innymi — dużo dobrej woli, dużo ofiarności w pracy. A przecież dobrej woli wśród wielu, bardzo wielu adwokatów — członków zespołów, nie brakuje. Nie trzeba też tej dobrej woli lekceważyć i poniżać, a już tym bardziej łamać czy wyszydzać. Należy ją usilnie mobilizować, gromadzić, potęgować. Oczywiście, ustawiczne podnoszenie świadomości politycznej i kwalifikacji zawodowych, należy do niezbędnych i podstawowych warunków wzrostu wartości zespołów.

Do pierwszoplanowych zadań adwokatury zaliczyć trzeba dalsze usprawnienie pracy rad adwokackich. Należy przy tym zdawać sobie sprawę z tego, że nadchodzące wybory poważnie wzmocnią pod względem politycznym organy adwokatury. Wybrane przez ogół rady adwokackie będą czuły z nim bliską więź i wezmą na siebie pełniejszą odpowiedzialność za sprawę adwokatury, za jej poziom, za jej dalszy rozwój. Równocześnie zespoły znajdą w nowych radach jeszcze mocniejsze oparcie, silniejsze niż dotychczas powiązanie z nimi, skuteczniejszą opiekę i pomoc. Dlatego demokratyczne wybory do organów adwokatury stały się polityczną potrzebą i koniecznością.

Praca adwokackich komisji dyscyplinarnych wymaga również poważnego usprawnienia. Na tym polu pozostaje bardzo dużo do zdziałania. Chodzi tu przede wszystkim o zerwanie z dotychczasową rażącą powolnością i nieudolnością postępowania, z nie uzasadnioną pobłażliwością orzecznictwa, z beztroskim stosunkiem wobec rażących nawet przypadków łamania etyki i obowiązków adwokackich.

Rola i zadania adwokatury w zakresie jej działalności zawodowej wymagają stałego i systematycznego podnoszenia kwalifikacji poszczególnych jej członków. Mamy tu na myśli nieustanne pogłębianie wiedzy fachowej oraz równoczesne z tym podnoszenie poziomu ideologicznego. Adwokaci, wykonując swój zawód, siłą rzeczy biorą udział w praktycznym stosowaniu naszego bogatego ustawodawstwa. Codziennie stykają się z poważną ilością ludzi, z ich kłopotami, troskami, sprawami. Radzą też im i bronią ich. Równocześnie doświadczenie uczy, że adwokat napotyka ustawicznie w swojej pracy na liczne trudności i wątpliwości, na potrzebę stosowania

odpowiedniej interpretacji poszczególnych przepisów prawnych. Napotykanne wątpliwości wymagają omawiania ich i fachowych konsultacji. Naturalnym terenem dyskusowania i rozwiązywania nasuwających się w praktyce problemów, są zespoły, które w coraz szerszej mierze spełniają zadania szkolenia zawodowego.

Same zespoły jednak nie wystarczają. Dla uzupełnienia i ujednoczenia tej dyskusji potrzebny jest organ, który by systematycznie omawiał najważniejsze zagadnienia, związane z codzienną praktyką. Dlatego też biorąc to wszystko pod uwagę, Naczelna Rada Adwokacka postanowiła przystąpić do wydawania swojego Biuletynu.

Biuletyn Naczelnej Rady Adwokackiej ma na celu niesienie pomocy zespołom, radom adwokackim i komisjom dyscyplinarnym. W szczególności do zadań Biuletynu będzie należało:

- 1) umieszczanie ważniejszych komunikatów, uchwał, sprawozdań i wyciecznych NRA,
- 2) omawianie zagadnień związanych ze szkoleniem zawodowym i ideologicznym adwokatów w zespołach,
- 3) oświetlanie spraw dotyczących aplikacji adwokackiej, jej usprawnienia i podnoszenia na wyższy poziom,
- 4) stawianie problemów dotyczących zwiększającej się aktywności adwokatów i aplikantów adwokackich w pracy społecznej,
- 5) analizowanie pracy zespołów, rad adwokackich i komisji dyscyplinarnych.

Biuletyn nie może być i nie będzie dublowaniem ukazujących się czasopism prawniczych. W szczególności chodzi tu o „Nowe Prawo“, na którego łamach w dalszym ciągu powinny i będą się ukazywać publikacje, dotyczące adwokatury.

Do zadań Biuletynu należy systematyczna praca nad podnoszeniem poziomu działalności zespołów i organów adwokatury, nad dalszym umacnianiem pozycji adwokata w procesie sądowym. Chodzi tu o coraz pełniejszą realizację zasady, która głosi, że adwokatura w Polsce Ludowej jest instytucją współdziałającą z wymiarem sprawiedliwości ludowej.